

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK TRIBUNÁLU (třetího senátu)

4. července 2017*

„Sedmý rámcový program pro výzkum, technologický rozvoj a demonstrace (2007–2013) — Grantové dohody k projektům PlayMancer, Mobiserv a PowerUp — Článek 299 SFEU — Rozhodnutí, které je exekučním titulem — Žaloba na neplatnost — Napadnutelný akt — Přípustnost — Proporcionalita — Povinnost řádné péče — Povinnost uvést odůvodnění“

Ve věci T-234/15,

Systema Teknolotzis AE – Efarmogon Ilektronikis kai Pliroforikis, se sídlem v Athénách (Řecko), zastoupená E. Georgilasem, advokátem,

žalobkyně,

proti

Evropské komisi, zastoupené J. Estradou de Solà a L. Di Paolo, jako zmocněnci, ve spolupráci s E. Politisem, advokátem,

žalované,

jejímž předmětem je návrh podaný na základě článku 263 SFEU a směřující ke zrušení rozhodnutí Komise C(2015) 1677 final ze dne 10. března 2015, které je exekučním titulem k vymáhání pohledávky za žalobkyní ve výši 716 334,05 eura, včetně úroků,

TRIBUNÁL (třetí senát),

ve složení S. Frimodt Nielsen, předseda, V. Kreuschitz (zpravodaj) a N. Póltorak, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: E. Coulon,

vydává tento

Rozsudek¹

[omissis]

Právní otázky

[omissis]

* Jednací jazyk: řečtina.

1 — Jsou uvedeny pouze body tohoto rozsudku, jejichž zveřejnění Tribunál považuje za účelné.

K přípustnosti

Úvod

[omissis]

- 80 Před přezkumem námitky přípustnosti vznesené Komisí je třeba připomenout, že na základě článku 299 SFEU jsou akty Komise, které ukládají peněžité závazky jiným osobám než státům, podkladem pro výkon rozhodnutí. Výkon rozhodnutí je upraven pravidly občanskoprávního řízení platnými ve státě, na jehož území se tento výkon uskutečňuje. Doložku vykonatelnosti připojí, po přezkoumání omezeném jen na ověření pravosti rozhodnutí, vnitrostátní orgán, který k tomu určí vláda každého členského státu, která o tomto určení uvědomí Komisi a Soudní dvůr Evropské unie. Jsou-li na žádost dotčené strany tyto formální náležitosti naplněny, může se tato strana za účelem výkonu obrátit v souladu s vnitrostátními právními předpisy přímo na příslušný orgán. Výkon rozhodnutí může být zastaven pouze na základě rozhodnutí Soudního dvora Evropské unie. Kontrola řádného provádění opatření vedoucích k výkonu rozhodnutí nicméně spadá do pravomoci vnitrostátních soudních orgánů.
- 81 Vedle toho čl. 79 odst. 2 nařízení (EU, Euratom) č. 966/2012 Evropského parlamentu a Rady ze dne 25. října 2012, kterým se stanoví finanční pravidla o souhrnném rozpočtu Unie a o zrušení nařízení Rady (ES, Euratom) č. 1605/2002 (Úř. věst. 2012, L 298, s. 1; dále jen „finanční nařízení“) stanoví, že orgán může formálně stanovovat pohledávky za jinými subjekty než členskými státy formou rozhodnutí, které je vykonatelné ve smyslu článku 299 SFEU.

K potvrzující povaze napadeného rozhodnutí

- 82 Komise v zásadě tvrdí, že napadené rozhodnutí čistě potvrzuje předchozí rozhodnutí, kterými byly zamítnuty platební úlevy požadované žalobkyní.
- 83 Nejdříve je třeba připomenout, že žalobu na neplatnost lze podat proti jakémukoliv ustanovení přijatému unijními orgány v jakékoliv formě a jakékoliv povahy, jehož účelem je vyvolat právní účinky (viz rozsudek ze dne 6. dubna 2000, Španělsko v. Komise, C-443/97, EU:C:2000:190, bod 27 a citovaná judikatura), tedy proti ustanovením, která přináší změnu právní situace, jež existovala před jejich přijetím (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 29. června 1995, Španělsko v. Komise, C-135/93, EU:C:1995:201, bod 21).
- 84 Akt, který jen potvrzuje předchozí rozhodnutí, nemění postavení dotčené osoby, a nepředstavuje tedy rozhodnutí, které lze napadnout žalobou na neplatnost (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 25. května 1993, Foyer culturel du Sart-Tilman v. Komise, C-199/91, EU:C:1993:205, bod 23; ze dne 9. prosince 2004, Komise v. Grencore, C-123/03 P, EU:C:2004:783, bod 39, a usnesení ze dne 27. listopadu 2015, Itálie v. Komise, T-809/14, nezveřejněné, EU:T:2015:970, bod 29). Podle ustálené judikatury je žaloba podaná proti aktu, jímž se jen potvrzuje jiné rozhodnutí, jež se stalo konečným, nepřípustná. Má se za to, že akt čistě potvrzuje dřívější rozhodnutí, pokud oproti dřívějšímu rozhodnutí neobsahuje žádný nový prvek a pokud mu nepředcházela nový přezkum postavení adresáta tohoto rozhodnutí (rozsudky ze dne 7. února 2001, Inpesca v. Komise, T-186/98, EU:T:2001:42, bod 44; ze dne 22. května 2012, Sviluppò Globale v. Komise, T-6/10, nezveřejněný, EU:T:2012:245, bod 22, a ze dne 2. června 2016, Moreda-Riviere Trefilerías a další v. Komise, T-426/10 až T-429/10 a T-438/12 až T-441/12, EU:T:2016:335, bod 545). Potvrzující či nepotvrzující povaha aktu tak nemůže být posuzována jen podle jeho obsahu v porovnání s obsahem dřívějšího rozhodnutí, které potvrzuje. Je totiž také třeba posoudit povahu napadeného aktu v porovnání s povahou návrhu, na který uvedený akt odpovídá (viz rozsudek ze dne 7. února 2001, Inpesca v. Komise, T-186/98, EU:T:2001:42, bod 45 a citovaná judikatura).

- 85 Obecná systematika a účel judikatury týkající se čistě potvrzujících aktů mají zajistit dodržování lhůt k podávání žalob, jakož i překážky věci pravomocně rozsoudené (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 18. prosince 2007, *Weißenfels v. Parlament*, C-135/06 P, EU:C:2007:812, bod 54 a citovaná judikatura, a ze dne 19. února 2009, *Gorostiaga Atxalandabaso v. Parlament*, C-308/07 P, EU:C:2009:103, bod 58 a citovaná judikatura), a tím chránit zásadu právní jistoty (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 18. ledna 2007, *PKK a KNK v. Rada*, C-229/05 P, EU:C:2007:32, bod 101; ze dne 18. října 2007, *Komise v. Parlament a Rada*, C-299/05, EU:C:2007:608, bod 29, a usnesení ze dne 29. června 2009, *Cofra v. Komise*, C-295/08 P, nezveřejněné, EU:C:2009:407, body 53 a 54). V tomto ohledu bylo rozhodnuto, že cílem judikatury, podle které je žaloba na neplatnost podaná proti rozhodnutí, jímž se čistě potvrzuje dřívější rozhodnutí, které nebylo napadeno ve lhůtě, nepřípustná, je zabránit tomu, aby žalobce mohl nepřímo zpochybnit legalitu rozhodnutí, které nenapadl včas, a které se v důsledku toho stalo konečným (rozsudek ze dne 4. března 2015, *Spojené království v. ECB*, T-496/11, EU:T:2015:133, bod 59).
- 86 Kromě toho je třeba připomenout, že pravomoc k výkladu a aplikaci ustanovení Smlouvy přiznaná unijnímu soudu ve vztahu k žalobě na neplatnost podané na základě článku 263 SFEU se neuplatní v případě, že je právní postavení žalobce upraveno v rámci smluvních vztahů, jejichž právní režim se řídí vnitrostátním právem určeným smluvními stranami (rozsudek ze dne 9. září 2015, *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro v. Komise*, C-506/13 P, EU:C:2015:562, bod 18).
- 87 Pokud by totiž unijní soud uznal svou pravomoc rozhodovat o neplatnosti aktů spadajících do rámce čistě smluvních vztahů, nejen by mohl být článek 272 SFEU, na jehož základě lze založit pravomoc unijního soudu rozhodčí doložkou, zbaven svého smyslu, ale navíc v případech, kdy by smlouva takovou doložku neobsahovala, by pravomoc unijního soudu mohla být rozšířena nad rámec vymezený článkem 274 SFEU, který přiznává vnitrostátním soudům obecnou pravomoc k rozhodování sporů, v nichž je Unie stranou (viz rozsudek ze dne 9. září 2015, *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro v. Komise*, C-506/13 P, EU:C:2015:562, bod 19 a citovaná judikatura).
- 88 Z toho vyplývá, že v případě smlouvy mezi žalobcem a jednou z unijních institucí lze k unijním soudům podat žalobu na základě článku 263 SFEU, pouze pokud je účelem napadeného aktu vyvolat závazné právní účinky jdoucí nad rámec smluvního vztahu mezi stranami a implikující jednání orgánu, který je stranou smlouvy, v rámci výsad veřejné moci, kterými je nadán jakožto správní orgán (rozsudek ze dne 9. září 2015, *Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirurgiko Kentro v. Komise*, C-506/13 P, EU:C:2015:562, bod 20).
- 89 V tomto ohledu bylo rozhodnuto, že žaloba na neplatnost je nepřípustná, byla-li podána proti výzvě k úhradě či žádosti o platbu spadajícím do kontextu dohody mezi Komisí a žalobkyní, jejichž účelem je vymáhání pohledávky stanovené v uvedené dohodě (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 6. ledna 2015, *St'art a další v. Komise*, T-93/14, nezveřejněné, EU:T:2015:11, body 31 až 33).
- 90 Naproti tomu rozhodnutí, které je exekučním titulem ve smyslu článku 299 SFEU, představuje napadnutelný akt ve smyslu článku 263 SFEU, jestliže uvedené rozhodnutí patří mezi rozhodnutí, na která se vztahuje článek 288 SFEU, není-li ve Smlouvě o FEU uvedeno jinak. Opodstatněnost takového rozhodnutí představujícího exekuční titul tedy může být zpochybněna pouze před soudem rozhodujícím o neplatnosti, na základě článku 263 SFEU (usnesení ze dne 13. září 2011, *CEVA v. Komise*, T-224/09, nezveřejněné, EU:T:2011:462, bod 59, a rozsudek ze dne 27. září 2012, *Applied Microengineering v. Komise*, T-387/09, EU:T:2012:501, bod 38).
- 91 Tribunál měl rovněž za to, že je tomu tak zvláště tehdy, když bylo rozhodnutí, jež je exekučním titulem, přijato za účelem vymáhání pohledávky stanovené smlouvou uzavřenou s orgánem. I kdyby totiž smlouva tohoto typu výslovně umožňovala vydat taková rozhodnutí, zůstala by právní povaha těchto rozhodnutí vymezena nikoliv smlouvou nebo vnitrostátním právem, které je na ni použitelné, ale článkem 299 SFEU. Tento článek přitom nestanoví odchýlný právní režim pro rozhodnutí, která jsou exekučním titulem a jež jsou přijata za účelem vymáhání pohledávky vyplývající ze smlouvy

(v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. září 2012, *Applied Microengineering v. Komise*, T-387/09, EU:T:2012:501, bod 39). Jelikož právní účinky vyvolané rozhodnutím, jež je exekučním titulem, pramení z výkonu výsad veřejné moci, přijetí takového rozhodnutí je projevem výkonu výsad veřejné moci přiznaných Komisi. Kromě toho je třeba zdůraznit, že akt Komise představující exekuční titul ve smyslu čl. 299 prvního pododstavce SFEU stanoví její definitivní rozhodnutí přistoupit k vymáhání jejích pohledávek (v tomto smyslu viz usnesení ze dne 8. května 2013, *Talanton v. Komise*, T-165/13 R, nezveřejněné, EU:T:2013:235, bod 18).

- 92 Aby mohlo být v projednávané věci napadené rozhodnutí kvalifikováno jako čistě potvrzující, je zejména třeba, aby předchozí akty přijaté Komisí mohly být kvalifikovány jako rozhodnutí napadnutelná žalobou na neplatnost (viz body 84 a 85 výše). Dále, aby mohly být akty předcházející napadenému rozhodnutí kvalifikovány jako rozhodnutí napadnutelná žalobou na neplatnost, je třeba, aby vyvolávaly závazné právní účinky jdoucí nad rámec smluvního vztahu mezi stranami a implikující jednání orgánu, který je stranou smlouvy, v rámci výsad veřejné moci, kterými je nadán jakožto správní orgán (viz bod 88 výše).
- 93 Akty, které předcházely napadenému rozhodnutí, jsou, v případě projektu *PlayMancer*, odmítnutí Komise, vyjádřené v jejím dopise ze dne 31. července 2013, přiznat rozložení splacení dluhu žalobkyně do splátek během období sedmi let a mlčky učiněné odmítnutí Komise prodloužit lhůtu pro splacení dluhu žalobkyně v návaznosti na žádost posledně uvedené ze dne 2. června 2014, v případě projektu *Mobiserv*, odmítnutí Komise ze dne 6. března 2013 přiznat žalobkyni prodloužení lhůty pro splacení jejího dluhu a v případě projektu *PowerUp*, odmítnutí Komise ze dne 19. srpna 2014 přiznat žalobkyni dodatečnou lhůtu pro splacení jejího dluhu.
- 94 Tato odmítnutí Komise přiznat žalobkyni platební úlevy nicméně nevyvolávají závazné právní účinky, které by v kontextu projektů *PlayMancer*, *Mobiserv* a *PowerUp* překračovaly rámec smluvních vztahů mezi Komisí a žalobkyní. Mimoto uvedená odmítnutí neimplikují výkon výsad veřejné moci přiznaných Komisi jakožto správnímu orgánu. Nakonec se nejedná o případ obcházení lhůty k podání žaloby na neplatnost, jelikož předmětná odmítnutí spadají do smluvních vztahů mezi Komisí a žalobkyní a spory vedené před unijním soudem na základě článku 272 SFEU o smluvních právech a povinnostech nepodléhají též lhůtě k podání žaloby.
- 95 Komise tudíž nesprávně tvrdí, že žaloba podaná žalobkyní je nepřípustná z důvodu, že napadené rozhodnutí představuje, ve vztahu k předchozím odmítnutím Komise přiznat žalobkyni platební úlevy, rozhodnutí potvrzující.

[omissis]

Z těchto důvodů

TRIBUNÁL (třetí senát)

rozhodl takto:

- 1) **Žaloba se zamítá.**
- 2) **Společnosti Systema Teknolotzis AE – Efarmogon Ilektronikis kai Pliroforikis se ukládá náhrada nákladů řízení.**

Frimodt Nielsen

Kreuschitz

Póltorak

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 4. července 2017.

Podpisy.